

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1935/48 - 2015 ඔක්තෝබර් මස 09 වැනි සිකුරාදා - 2015.10.09

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : IR/22/14/2010 නඩු අංකය : A/3470

කාර්මික ආරාමුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2012.08.30 දිනැති හා අංක 1773/39 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2012.08.09 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් අංගමුව, යාය 08, රාජාංගනය දකුණු ඉවුර හි පදිංචි ඩී. ජී. හේරත් බණ්ඩා මයා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 10, ටී. බී. ඡයා මාවත, අංක 500 හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2015.07.10 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

එම්. ඩී. සී. අමරතුංග,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2015 සැප්තැම්බර් මස 04 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය : IR/22/14/2010

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

ඩී. ජී. හේරත් බණ්ඩා මයා,
රාජාංගනය දකුණු ඉවුර,
යාය 08,
අංගමුව.

පැමිණිලිකාර පාර්ශ්වය

- එරෙහිව -

ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය,
අංක : 500,
ටී. බී. ඡයා මාවත,
කොළඹ 10.

සහ

සේවා යෝජක

දෙවන පාර්ශ්වය

ප්‍රදානය

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය ගාමිණී ලොකුගේ මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාමුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2012.08.09 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

මා වෙත යොමු කර ඇති දෙපාර්ශ්වය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් වනුයේ :-

"ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරියේ තහනම්කරණ කාර්යාලයේ ඉඩම් නිලධාරී ලෙස සේවයේ යෙදෙමින් සිටි. ඩී. ජී. හේරත් බණ්ඩා මහතා හට හේතු දැක්වීමක් සිදු නොකර එම ආයතනයේ ප්‍රධාන කාර්යාලය වෙත ස්ථාන මාරු කිරීම යුක්තිසහගතද යන්න හා එසේ නොවන්නේ නම් ඔහුට හිමි විය යුතු හානි පූර්ණ දීමනා හා වෙනත් සහන මොනවාද යන්න පිළිබඳව වේ."

දෙපාර්ශ්වය විසින්ම තම තමන්ගේ ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු මෙම ආරාමුල් විමසීම සඳහා නියම කර කැඳවා සමථයක් කිරීම සඳහා සලකා බැලූ නමුත්, දෙපාර්ශ්වය එකඟතාවයකට නොපැමිණි හෙයින් විමසීම ආරම්භ කරන ලදී.

පළමු පාර්ශ්වය වන සේවක තැන තමා වෙනුවෙන් තමාම පෙනී සිටිමින් දිවුරුම් ප්‍රකාශයක් ගොනු කරමින් තම සාක්ෂි කාර්මික අධිකරණය වෙත ඉදිරිපත් කරනු ලැබ ඇත. ඔහු වෙනුවෙන් වෙනත් සාක්ෂිකරුවෙක් කැඳවා නැත.

දෙවන පාර්ශ්වය වන සේවා යෝජක ආයතනය වෙනුවෙන් නීති නිලධාරී ලක්මාලි හඳුන් පතිරණ මහත්මිය මූලික වශයෙන් පෙනී සිට ඇති අතර, විමසීම සඳහා නීතිඥ ආශා හෙට්ටිආරච්චි මහත්මිය පෙනී සිටිමින් සාක්ෂිකරුවකු ලෙස ආයතනයේ පරිපාලන නිලධාරී සාක්ෂියට කැඳවා ඇත.

දෙපාර්ශ්වයෙන්ම ඉදිරිපත් කරන ලද සාක්ෂි හරස් ප්‍රශ්නවලට භාජනය වූ අතර, සාක්ෂි අවසන් කිරීමෙන් පසු ලිඛිත දේශන ද, ඉදිරිපත් කර ඇත. සියළුම සාක්ෂි ලේඛන හා දේශන ද මා විසින් පරීක්ෂා කරන ලදී.

මා වෙත කරන ලද යොමු කිරීමේ ප්‍රධාන කාර්යාලයට මාරු කරන ලද දින වකවානු සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කර ඇත. ඉදිරිපත් වී ඇති සාක්ෂි සලකා බැලීමේදී පෙනී යන්නේ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරියෙකු වශයෙන් සේවයේ යෙදී සිටි සේවක තැන වහාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි 2008.11.07 වැනි දින දරන ලිපියෙන් ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරියේ ප්‍රධාන කාර්යාලයට රාජකාරි කිරීමට හැකි වන පරිදි ස්ථාන මාරු කරමින් 2008.11.10 වැනි දින සිට ප්‍රධාන කාර්යාලයේ වධායක අධ්‍යක්ෂ (පාලන හා මුදල්) වෙත සේවයට වාර්තා කරන ලෙස දන්වා ඇති බවයි. එමෙන්ම සේවක විසින් මෙම නඩුවට ගොනු කර ඇති දිවුරුම් ප්‍රකාශයට අනුව, ඔහු 2009.03.01 වැනි දිනට රාජකාරි වාර්තා කිරීම සඳහා මහවැලි කුරුළු පෝෂිතයට යොමු කර ඇති බවත්, ඔහුට නේවාසික පහසුකම් ලබා දී ඇති බවත්, පෙනී යයි.

මෙම නඩුවේදී විමසීමට ලක් කළ යුතුව ඇත්තේ හේතුවක් නොදන්නවා පළමු පාර්ශ්වය විසින් දෙවන පාර්ශ්වය ප්‍රධාන කාර්යාලයට මාරු කිරීම යුක්තිසහගත වන්නේ ද යන්නත්, නැතහොත් ඔහුට හිමිවිය යුතු හානි පූරණය කොපමණද යන්නයි. සේවක විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති ලේඛනවල සඳහන් කර ඇති ඉල්ලීම්වලට අනුව සේවය සඳහා පැමිණීමේ ගමන් ගාස්තු, යැපීමේ දීමනා, ගෙවල් කුලී හා 25% දීමනාව සඳහා ඔහු හිමිකම් පාන බව සඳහන්ව ඇත.

මෙම නඩුවේදී දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂියට අනුව, මහවැලි අධිකාරිය විසින් ස්ථාන මාරු කිරීම් සම්බන්ධව ගෙවීම් කරනු ලබන්නේ ආයතන සංග්‍රහයේ සඳහන් ප්‍රතිපාදනයන්ට අනුව බව සඳහන් කරන ලද අතර, සේවක විසින් ද ඒ බව පිළිගෙන ඇත. දෙවන පාර්ශ්වය විසින් R/02 ලෙස එකී ලේඛනය මෙම නඩුවට ගොනු කර ඇත.

කෙටි කලක් ඇතුළත මාරු කිරීම සම්බන්ධයෙන් අදාළ උප වේෂන දීමනා සම්බන්ධයෙන් ආයතන සංග්‍රහයේ 24 වගන්තියේ දක්වා ඇත. සේවක විසින් පිළියෙල කර ඉදිරිපත් කරන ලද ලේඛනවල සඳහන් දීමනා සම්බන්ධයෙන් ඒවා ගතනය කර ඇති ආකාරය පිළිබඳ අනුගමනය කර ඇති පිළිවෙත කුමක් ද යන්න පිළිබඳ පැහැදිලි කිරීමක් කර නැතිවා සේම එකී ලේඛන තහවුරු කිරීමක් ද කර නොමැති හෙයින් එකී ලේඛන පිළිගත නොහැක.

පළමු පාර්ශ්වය වන සේවක විසින් තම සාක්ෂියේදී දීමනා හා ගමන් වියදම් ආදිය සම්බන්ධයෙන් ආයතන ආයතන සංග්‍රහය අනුගමනය කරන බව පිළිගෙන ඇති නිසාත්, දෙවන පාර්ශ්වය වන සේවා යෝජක විසින් තම ආයතනය විසින් අනුගමනය කරනු ලබන්නේ ආයතන සංග්‍රහයේ සඳහන් ප්‍රතිපාදන බව පිළිගෙන ඇති නිසාත්, විමසීමට ඇති කරුණ සම්බන්ධයෙන් ආයතන සංග්‍රහයේ සඳහන් ප්‍රතිපාදන අනුගමනය කිරීම සුදුසු බව මගේ විශ්වාසයයි.

සේවකයාට ලබා දී ඇති ස්ථාන මාරුව සම්බන්ධයෙන් දෙවන පාර්ශ්වය වන සේවා යෝජක තැනගේ ස්ථාවරය වන්නේ පළමු පාර්ශ්වය ලබා දී ඇති ස්ථාන මාරුව සේවයේ අවශ්‍යතාවය මත ලබා දී ඇති බවයි. එය කෙසේ වුවත්, ආයතන සංග්‍රහයේ 24 වන වගන්තිය යටතේ කෙටි කල් දීමක් ඇතිව මාරු කිරීමකදී සේකවකයකුට හිමිකම් පෑ හැකි දීමනා සම්බන්ධයෙන් දක්වා ඇත. මෙකී සේවක තැනට 2008.11.07 වැනි දිනැති ස්ථාන මාරුවීමේ ලිපිය මගින් 2008.11.10 වැනි දින සේවයට වාර්තා කරන ලෙස දන්වා ඇත. ඒ අනුව සේවක තැනට මාරු වීමේ දන්වීම, දින ලික් මාසයකට අඩු කල් දීමක් කොට මාරු කිරීම කර ඇති බව පැහැදිලිය.

ඔහු විසින් මෙම නඩුව ගොනු කර ඇති දිවුරුම් ප්‍රකාශයේ තමාට සිදු වී ඇති හානි පූර්ණය සම්බන්ධයෙන් නිශ්චිත ගණනය කිරීමක් දක්වමින් ඉල්ලීමක් කර ඇත. එකී දිවුරුම් ප්‍රකාශය සමග සේවක විසින් ඔහුට හිමිවිය යුතු බවට කියමින් ඔහු විසින්ම පිළියෙල කරන ලද ගණනය කිරීම් දක්වන ලේඛන කීපයක් අමුණා ඇත. එකී ලේඛන කීපයක් යථා පරිදි තහවුරු කර ඇත. මෙම ලේඛනවලට අනුව 2008, 2009 හා 2010 වර්ෂ සඳහා ඔහුට හිමිවිය යුතු දීමනා සම්බන්ධයෙන් සටහන් කර ඇති අතර, එම මුදල රු. 604,700.00 ලෙස බව සටහන් කර ඇත. එකී ලේඛන පිළිගත නොහැක. මා වෙත ඇති යොමු කිරීමට අනුව, සොයා බැලීමට ඇත්තේ 2008.11.07 වෙනි දින ලිපිය මගින් ප්‍රධාන කාර්යාලයට මාරු කිරීම සම්බන්ධයෙන් හිමිවිය යුතු හානි පූර්ණ දීමනා හා වෙනත් සහන සම්බන්ධයෙන්ය.

මෙම නඩුවට අදාළ සේවක ප්‍රධාන කාර්යාලයට මාරු කිරීමේදී සේවා යෝජක විසින් ලික් මාසයක් කල් දීමක් කර ස්ථාන මාරු කර ඇත. ඒ අනුව ඉහතින් සඳහන් කළ පරිදි ලික් මාසයක කල් දීමක් නොකර ස්ථාන මාරු කිරීමකදී සේවකයෙකුට හිමිවිය යුතු දීමනා උප වේෂන දීමනා සම්බන්ධයෙන් ආයතන සංග්‍රහයේ 24 වගන්තියේ දක්වා ඇත. ඒ අනුව මෙම සේවකට එකී වගන්තියේ සඳහන් ප්‍රතිපාදනයන්ට අනුකූලව යැපීම් හා උප වේෂන දීමනා හිමිවිය යුතු බවට නිගමනය කරමි. ස්ථාන මාරුවක් සම්බන්ධයෙන් සලකා බැලීමේදී මෙම සේවකට මාසයක් සඳහා දීමනා ලැබීමට හිමිකම් ලබයි.

ආයතන සංග්‍රහයේ දක්වා ඇති ප්‍රතිපාදන අනුව ස්ථාන මාරුවකදී මෙම සේවකට, දින 30 ක කාලයක් සඳහා යැපීම් හා උප වේෂන දීමනාව හිමිවිය යුතු ය.

යැපීම් දීමනා $500 \frac{1}{2} \times$ උප වේෂන දීමනා 25% කුත් හිමිවිය යුතු ය.

උප වේෂන දීමනා රු. 250 x 30 = රු. 7500/- කුත්,
යැපීම් දීමනාව 7500 x 25/100 = රු. 1875/- කුත්,
වශයෙන් රු. 9375/- කුත් හිමිවිය යුතු බවට නිගමනය කරමි.

මෙම මුදල සේවකට ලබා ගැනීමට හැකි වන පරිදි කොළඹ 05, නාරාහේන්පිට, කම්කරු මහලේකම් කාර්යාලයේ, නැගෙනහිර කොළඹ දිස්ත්‍රික් කම්කරු කාර්යාලය භාර කම්කරු කොමසාරිස් වෙත මෙම නියෝගය ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වී දින 30 ක් ඉක්ම යාමට ප්‍රථම තැන්පත් කරන ලෙසට දෙවන පාර්ශ්වයට මෙයින් නියෝග කරමි.

මෙය යුක්තිසහගත හා සාධාරණ නියෝගයක් බවට විශ්වාස කරමින් මෙම ප්‍රදානය නිකුත් කරමි.

එන්. ඒ. ජයවික්‍රම,
බේරුම්කරු,

2015.07.10

10 - 931

මගේ අංකය : IR/22/87/2009

කාර්මික ආරාමුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2011.06.09 දිනැති හා අංක 1709/46 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2011.05.26 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් පුත්තලම කුරුණෑගල පාර, ආරච්චිවිල්ලුව, අංක 317 හි පදිංචි ඩබ්. ඒ. ඩී. ඒ. ආර්. වර්ණකුල මයා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 05, කිරුල පාර, අංක 200 හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2015.06.23 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

එම්. ඩී. සී. අමරකුංග,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2015 සැප්තැම්බර් මස 02 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය : IR/22/87/2009

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

ඩබ්. ඒ. ඩී. ඒ. ආර්. වර්ණකුල මහතා,
අංක 317,
ආරච්චිවිල්ලුව,
කුරුණෑගල පාර,
පුත්තලම.

පළමු පාර්ශ්වය

- එරෙහිව -

නඩු අංකය : A/3379

ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය,
අංක : 200,
කිරුල පාර,
කොළඹ 05.

දෙවන පාර්ශ්වය

ප්‍රදානය

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය ගාමිණී ලොකුගේ මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාමුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2011.05.26 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමු කර ඇති කරුණ වනුයේ :-

"එවකට පැවති සීමාසහිත වයඹ බස් සමාගම විසින් එහි පුත්තලම ඩිපෝවේ සේවය කරමින් සිටි ඩබ්. ඒ. ඩී. ඒ. ආර්. වර්ණකුල මහතාට 2001.06.15 සිට 2001.12.17 වැනි දින දක්වා අඩ වැටුප් සහිතව වැඩ තහනම් කිරීම හේතුවෙන් ඔහුට යම් අසාධාරණයක් වූයේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න පිළිබඳව වේ."

ඉල්ලුම්කරු වෙනුවෙන් නියෝජිත එස්. එම්. ආර්. බණ්ඩාර මහතා පෙනී සිටි අතර, සේවා යෝජක පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීති නිලධාරී නිමාණ අයත්ති මහත්මිය සමග රජයේ නීතිඥ රිද්මා කුරුවිට මෙනවිය හා දිස්නා ප්‍රනාන්දු මහත්මිය පෙනී සිට ඇත.

දෙපාර්ශ්වය විසින්ම ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු මෙම ආරාමුල් විමසා බැලීම සඳහා බේරුම්කරණය ඉදිරියට පැමිණවීමෙන් අනතුරුව විමසීම ආරම්භ කිරීමට ප්‍රථම සමථයකට පත් කිරීමට ඇති හැකියාව විමසා බලන ලද මුත්, සමථයට පත් කිරීමට හැකියාවක් නොමැති වූ හෙයින් විමසීම ආරම්භ කර දෙපාර්ශ්වය විසින්ම සාක්ෂි සහ ලේඛන ඉදිරිපත් කරමින් නඩුවේ කටයුතු අවසන් කර ඇත. දෙපාර්ශ්වයම විසින් ලිඛිත දේශන ද ඉදිරිපත් කර ඇත.

මෙම නඩුවට හේතු පාදක වී ඇත්තේ පළමු පාර්ශ්වය විසින් කලා යැයි කියනු ලබන විනය විරෝධී ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන් අනෙක් පාර්ශ්වය විසින් පළමු පාර්ශ්වයට චෝදනා ඉදිරිපත් කර විනය පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමයි. එම කාලය තුළ පළමු පාර්ශ්වය වන සේවකයාගේ සේවය අඩ වැටුප් සහිතව තහනමට ලක් කර ඇත. 2001.06.20 වැනි දිනෙන් යුතුව ඉදිරිපත් කර ඇති චෝදනා පත්‍රයේ චෝදනා හතරක් දක්වා ඇත. 2003.02.19 වැනි දින විනය නියෝගය නිකුත් කර ඇති අතර, එමගින් 03 වන චෝදනාව හැර අනිකුත් චෝදනාවලට වැරදිකරු බවට නිගමනය වී ඇති හෙයින්, සේවය තහනම් කර සිටි කාලයේදී නොගෙවන ලද අර්ධ වේතනය අහිමි කරමින්,

(i) ඉදිරියට සති දෙකක් (දින 14ක්) සේවය තාවකාලිකව අත්හිටුවීම හා

(ii) මින් ඉදිරියට මෙවැනි චෝදනාවලට ලක් නොවී ක්‍රියා කරන ලෙසට තරයේ අවවාද කිරීම.

දඬුවම් වශයෙන් නියම කර ඇත. මෙම නියෝගයට එරෙහිව සේවක විසින් අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. අභියාචනාව සඳහා විනය නියෝගය 2008.01.19 වැනි දින ලබා දෙමින් දින

හතක වේතන දඩ අයකර ගන්නා ලෙස සඳහන් කර ඇති බවත්, එකී දඩ මුදල 2009.07.26 වැනි දින වැටුපෙන් අයකර ගෙන ඇති බවත්, ඉදිරිපත් වී ඇති සාක්ෂිවලින් පෙනී යයි. තවද අභියාචනා නියෝගය ලබා දීම සඳහා වසර 05 ක පමණ කාලයක් ගත වී ඇති බවත්, එම කාලය තුළ මෙම කරුණ හේතු පාදක කර ගෙන ඔහුට ලැබිය යුතු උසස්වීම්, වැටුප් වර්ධක ආදිය පාලක පක්ෂය විසින් ලබා නොදීම මත පළමු පක්ෂය වන සේවකට බලවත් අසාධාරණයක් වී ඇති බවත්, ඔහු තවදුරටත් තම සාක්ෂි මගින් ප්‍රකාශ කර ඇත. මෙම කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීමේදී අභියාචනා විනය නියෝගය ලබා දීම සඳහා වසර 05 ක පමණ කාලයක් ගතවීම තුළ ඉහතින් දක්වන ලද ආකාරයට සේවකයාට සිය උසස්වීම් හා වැටුප් වර්ධක ලබා නොදීම තුළ බලවත් අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බව බැලූ බැල්මට පෙනී යයි.

එය එසේ වුවද, බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමු කර ඇති ඉහතින් සඳහන් කර ඇති දෙපාර්ශවය අතර පවත්නා ආරාධිත කුමක් ද යන්න ඉතාමත් පැහැදිලිය. එනම්, "..... ඩබ්. ඒ. ඩී. ආර්. වර්ණකුල මහතාට 2001.06.15 වැනි දින සිට 2001.12.17 වැනි දින දක්වා අඩ වැටුප් සහිතව වැඩ තහනම් කිරීම හේතුවෙන් ඔහුට යම් අසාධාරණයක් වූයේ ද යන්න හා අසාධාරණයක් වූයේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි වේ ද යන්න" පිළිබඳවයි.

සේවක පාර්ශවය වැඩ තහනමට ලක්කර ඇත්තේ 2001.06.15 වැනි දින අඩ වැටුප් සහිතවය. ඒ අනුව ඔහුට 2001.06.20 වැනි දින වෝදනා පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කර එසේ විනය විභාගය පවත්වා නිම කිරීමට පෙර පුත්තලම ඩිපෝ කළමනාකරු, විසින් 2001.12.17 වැනි දින දරන ලිපිය මගින් වහාම සේවයට වාර්තා කිරීමට දැනුම් දී ඇති බව සේවක කියා සිටී. ඒ අනුව පෙනී යන්නේ මෙම විනය විභාගයේ ඉතිරි කටයුතු කර ගෙන ගොස් ඇත්තේ ඔහු සේවයේ යෙදී සිටියදී බවයි.

ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ 06 වන වගන්තියේ බරපතල විෂමාවාර ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන් සේවය තහනම් කිරීම සම්බන්ධව දැක්වෙන අතර, "සේවය තහනම් කාලය තුළ අර්ධ වශයෙන් වේතනය අත්හිටවනු ඇත" යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත. ඒ අනුව 6:1 වගන්තියේ ප්‍රතිපාදන අනුව අඩ වැටුප් සහිතව සේවය තහනම් කිරීම විනය ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල බව පැහැදිලි වේ. වේතනය සම්පූර්ණයෙන් අත්හිටුවිය යුතු අවස්ථා සම්බන්ධයෙන්ද සඳහන් කර ඇත. කෙසේ වෙතත් විභාගය අවසානයේදී සේවයෙන් පහ කිරීමට හෝ සේවය අවසන් කිරීමට වඩා අඩු දඬුවමක් ද පමුණුවන ලද හොත් නොගෙවන ලද මුළු වැටුප හෝ ඉන් කොටසක් හෝ ආපසු ගෙවීමට නියමිත බලධරයාට නියෝග කළ හැක යනුවෙන් ද වෝදනාවලින් මුළුමනින්ම නිදහස් වුවහොත්, සේවා තහනමට ලක්ව සිටි කාලය තුළදී නොගෙවන ලද සම්පූර්ණ වැටුප ගෙවීමටත්, නියෝග කළ යුතු බවට සඳහන්ව ඇත. මෙම නඩුවේදී සේවකයා සම්පූර්ණයෙන් නිදහස් වී නොමැත.

එමෙන්ම විනය ව්‍යවස්ථාවේ 4-6 වගන්තියේ "වෝදනා පත්‍රයක් නිකුත් කළ දිනයේ සිට තෙමසක් ඇතුළත විනය විභාගය පවත්වා නිම කළ යුතුයි." යනුවෙන් සඳහන්ව ඇත.

සේවක පක්ෂය විසින් 2010.06.14 වැනි දිනෙන් යුතුව කම්කරු කොමසාරිස්තුමා වෙත යවන ලද ලිපිය පැ/09 ලෙස ලකුණු කර මෙම නඩුවට ඉදිරිපත් කර ඇත. විනය නියෝගය

2003.02.27 වැනි දින ලබා දුන් බවත්, එම විනය නියෝගයට එරෙහිව කරන ලද අභියාචනය සම්බන්ධව අභියාචනා නියෝගය 2008.01.19 වැනි දින ලබා දී ඇති අතර, ඒ සඳහා වසර 05 කට ආසන්න කාලයක් ගත වී ඇති බවත්, එම හේතුව නිසා ඔහුට අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බව සටහන් කර ඇති නමුත්, බේරුම්කරණය වෙත වෙත යොමු කර ඇති කරුණ ඉහත දැක් වූ පරිදි අඩ වැටුප් සහිතව 2001.06.15 වැනි දින සිට 2001.12.17 වැනි දින තෙක් සේවා තහනමට ලක් කර තිබීම තුළ අසාධාරණයක් වී ඇද්ද යන්න වන බැවින්, අධිකරණ බලය ලැබී ඇත්තේ එකී කරුණ සම්බන්ධයෙන් පමණක් වන හෙයින් සේවක පක්ෂයට සිදු වී ඇති අනිකුත් අසාධාරණයන් සම්බන්ධ නිගමනය කිරීමට නෛතික බලයක් නොමැති හෙයින් මා වෙත යොමු කර ඇති අදාළ කරුණ සම්බන්ධයෙන් පමණක් නිගමනය කිරීමට තීරණය කරමි.

මෙම නඩුවට අදාළව සියළු කරුණු සලකා බැලීමේදී මාස හයක කාලයක් ඉකුත් වී තිබියදීත් මෙම විනය පරීක්ෂණය අවසන් කිරීමට අපොහොසත් වීම හේතුවෙන් සේවා යෝජක විසින් වූදින සේවක වහාම සේවයට කැඳවීමෙන් යුක්තිසහගත ලෙස කටයුතු කර ඇති බව පෙනේ. කෙසේ වෙතත්, 2003.02.27 වැනි දින ලබා දෙන ලද විනය නියෝගය සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද අභියාචනය සඳහා වසර 05 කට ආසන්න කාලයක් ගත කිරීම යුක්තිසහගත නොවන අතර, ඒ තුළ සේවකට බලවත් අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බවත් පැහැදිලි වේ.

මෙම නියෝගයට අනුව දඬුවම් නියම කිරීමේදී සේවකට අහිමි වූ අර්ධ වේතනය ද සැලකිල්ලට ගෙන තවදුරටත් මූලිකව දින 14 ක සේවා තහනමක් හා පසුව අභියාචනයෙන් එකී දින 14 දින 07 වශයෙන් ද ලබා දී ඇත. මෙම විනය විභාගය පැවැත්වීම සඳහා ගතවී ඇති දීර්ඝ කාලය සැලකිල්ලට ගනිමින්, හා එම කාලය තුළ වූදින සේවකගේ උසස්වීම් ආදියට වී ඇති බලපෑම සැලකිල්ලට ගෙන, 6-1 වගන්තියේ සඳහන් පරිදි, "..... විභාගය අවසානයේදී සේවයෙන් පහ කිරීමට හෝ සේවය අවසන් කිරීමට වඩා අඩු දඬුවමක් පමුණුවන ලද හොත් නොගෙවන ලද මුළු වැටුප ගෙවීමට නියමිත බලධරයාට නියෝග කළ හැකි බවට ඇති සඳහන අනුව, අහිමි වී ඇති අඩ වැටුප වූදින සේවකට ලබා දීමට නියෝග කර තිබුණේ නම් යුක්තිසහගත බව මගේ හැඟීමයි."

ඒ අනුව, මෙම නඩුවේ වූදින සේවකට 2001.06.15 වැනි දින සිට 2001.12.17 වැනි දින දක්වා කාලය තුළ අහිමි වූ අඩ වැටුප ලබා දීමට නියෝග කරමි.

2001 වර්ෂයේ සේවකගේ වැටුප සම්බන්ධයෙන් වගඋත්තරකරු විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති වැටුප් ලේඛනයේ මාසික වැටුප සඳහන් කර ඇත.

ඒ අනුව මාසික වේතනය රු. 6165/- ක් බව පෙනී යයි. සහන ලබා දීමේදී එකී වැටුප උපයෝගී කර ගනිමි. වූදින සේවකට අඩ වැටුප් අහිමි වී ගිය කාලය මාස හයකි. ඒ අනුව (රු. 6165.00 x 1/2 x 6) = 3082.50 x 6 = රු. 18,495/-

ඒ අනුව මෙම නඩුවේ වූදින සේවකට රු.18495/- ක මුදලක් ලබා දීමට සේවා යෝජක පක්ෂයට නියෝග කරන අතර, එකී මුදල සේවකට ලබා ගැනීමට හැකි වන සේ කොළඹ 05,

නාරාහේන්පිට, කම්කරු මහලේකම් කාර්යාලයේ, නැගෙනහිර කොළඹ දිස්ත්‍රික් කම්කරු කාර්යාලය භාර කම්කරු කොමසාරිස් වෙත මෙම නියෝගය ගැසට් පත්‍රයේ පළ වී මසක් ඉකුත් වීමට ප්‍රථම තැන්පත් කළ යුතු බවට මෙයින් තවදුරටත් නියෝග කරනු ලැබේ.

මෙය යුක්තිසහගත හා සාධාරණ ප්‍රදානයන් බවට සහතික කරමි.

2015 ජුනි මස 23 වැනි දින
10 - 932

එන්. ඒ. ජයවික්‍රම,
බේරුම්කරු,

මගේ අංකය : IR/15/25/2012

කාර්මික ආරාධුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2013.10.17 දිනැති හා අංක 1832/32 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2013.10.04 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් මඩපාන, මාකන්දන සමූපකාර වත්ත පාර, නො. 148/8 ඒ හි පදිංචි ජේ. මීගහවත්ත මහතා පිළිමතලාව, වට්ටප්පොළ සාදික්කාවත්ත, අරුණවත්ත, නො. 70ඒ, හි පදිංචි ටී. ටී. එස්. වන්දකුමාර මහතා, ඇඹිලිපිටිය, මොරකැටිය, නො. 308/6, "ශ්‍රියානන්ද" හි පදිංචි ඩබ්. දයානන්ද මහතා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළොන්නාව, නිමාව හි පිහිටි සිලෝන් පෙට්‍රෝලියම් ස්ටෝරේජ් ටර්මිනල්ස් ලිමිටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2015.07.02 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

එම්. ඩී. සී. අමරතුංග,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2015 අගෝස්තු මස 24 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය : IR/15/25/2012

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන්,

01. ජේ. මීගහවත්ත මයා,
නො. 148/8 ඒ,
සමූපකාර වත්ත පාර,
මාකන්දන,
මඩපාන.
02. ටී. ටී. එස්. වන්දකුමාර මයා,
නො. 70ඒ, අරුණවත්ත,
සාදික්කාවත්ත, වට්ටප්පොළ,
පිළිමතලාව.
03. ඩබ්. දයානන්ද මයා,
"ශ්‍රියානන්ද", නො. 308/6,
මොරකැටිය,
ඇඹිලිපිටිය.

පැමිණිලිකාර පාර්ශ්වය

නඩු අංකය : A/3525

අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන්,

සිලෝන් පෙට්‍රෝලියම් ස්ටෝරේජ්
ටර්මිනල්ස් ලිමිටඩ්,
නිමාව,
කොළොන්නාව.

දෙවන පාර්ශ්වය

ප්‍රදානය

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය ගාමිණී ලොකුගේ මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මූලාශ්‍රය) වන කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත ආරාධුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2013.10.04 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

දෙපාර්ශ්වය අතර පවතින ආරාධුල් මෙසේ ය:-

සිලෝන් පෙට්‍රෝලියම් ස්ටෝරේජ් ටර්මිනල්ස් ලිමිටඩ් ආරක්ෂක අංශයේ සේවය කරන ජේ. මීගහවත්ත මහතා, ටී. ටී. එස්. වන්දකුමාර මහතා සහ ඩබ්. දයානන්ද මහතා යන සේවකයින්ට B I ශ්‍රේණියේ ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුර නොලැබීමෙන් යම් අසාධාරණයක් සිදු වූයේ ද යන්න සහ එලෙස අසාධාරණයක් සිදු වූයේ නම් ඔවුන් එකිනෙකාට කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද? යන්න පිළිබඳව වේ.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය සිය ප්‍රථම ප්‍රකාශය ගොනු කිරීමෙන් දෙවැනි පාර්ශ්වය සිය ප්‍රකාශය ගොනු කර තිබේ. ඉන් අනතුරුව ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය ප්‍රතිඋත්තර ප්‍රකාශයක්ද ගොනු කරන ලදී.

බේරුම්කරණයට මෙම ආරාධුල් කැඳවීමෙන් අනතුරුව දෙපාර්ශ්වය අතර සමථයක් ඇති නොවූ හෙයින් මෙම ආරාධුල් විභාගයට ගන්නා ලදී. ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය සිය සාක්ෂි මෙහෙයවීම ආරම්භ කරමින් ජේ. මීගහවත්ත යන ඉල්ලුම්කරු සාක්ෂියට කැඳවන ලදී. එම සාක්ෂිකරු කැඳවීමෙන් අනතුරුව ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය සිය සාක්ෂි අවසන් කොට නඩුව අවසානයේදී ලකුණු කරන ලද පැ/1 සිට පැ/06 දක්වා ලේඛන සමග ලිඛිත සැල කිරීම් බේරුම්කරණයට භාර දෙන ලදී.

වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය සිය සාක්ෂි මෙහෙයවීම ආරම්භ කරමින් මානව සම්පත් අංශයේ ලිපිකරුවකු වන එච්. එම්. අයි. ඩී. හිඳගොඩ මහතා සාක්ෂියට කැඳවන ලදී.

ඉහත සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂි අවසන් කිරීමෙන් අනතුරුව වගඋත්තරකරු සිය නඩුව අවසන් කොට නඩුව අවසානයේදී ලකුණු කරන ලද R/01 සිට R/09 දක්වා ලේඛන සමග ලිඛිත සැල කිරීම් බේරුම්කරණයට භාර දෙන ලදී.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය සිය ප්‍රථම ප්‍රකාශය සමග V/01 සහ V/34 වශයෙන් ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබූ අතර, එම ලේඛන පෞද්ගලික ලිපි ගොනුවේ ඇතුළත් ලේඛන බවත්, ඊට පටහැනි ලේඛනයක් ඇත්නම්, ඒ පිළිබඳව සාක්ෂි මෙහෙයවන බව වගඋත්තරකරුගේ නීතිඥවරය බේරුම්කරණයට දැනුම් දෙන ලදී.

ඉහත ලේඛන සම්බන්ධයෙන් කිසිදු විරෝධතාවයක් කර නැත.

ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනාම සේවයට පැමිණි දිනය, සේවයට බඳවා ගත් තනතුර හා ශ්‍රේණිය දැනට සේවය කරන තනතුර හා ශ්‍රේණිය වැටුප දෙපාර්ශවයම පිළිගන්නා ලදී. ඉහත ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනාම ඉල්ලා ඇත්තේ BI ශ්‍රේණියේ ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුර බවද, දෙපාර්ශවයම බේරුම්කරණයේදී පිළිගෙන තිබිණ.

BI ශ්‍රේණිය සඳහා අභ්‍යන්තර ඉල්ලුම් පත් කැඳවීමක් සිදු කර ඇති අතර, ඒ ඉහත ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනාම ඉහත තනතුර ඉල්ලා ඇති බව හා එකී තනතුරට අදාළ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට පෙනී සිටි බව බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව පිළිගත හැකිය.

ඉල්ලුම්කරුවන් ඉදිරිපත් වූ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ඡේ. මීගහවත්ත මහතා ලකුණු 43, කේ. ටී. ටී. එස්. වන්දනුමාර මහතා ලකුණු 49.5 කේ. ඩබ්. දයානන්ද මහතා ලකුණු 46 කේ. ලබා තිබූ බව බේරුම්කරණයට දෙපාර්ශවයම ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂි අනුව තහවුරු විය.

සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ලකුණු දුන් ආකාරය නිවැරදි නොවන බව ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ ස්ථාවරය විය. වගඋත්තරකරු සිය සාක්ෂි ඉදිරිපත් කරමින් ඉහත සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ක්‍රම 06 ක් යටතේ ලකුණු ලබා දී තිබූ බව සඳහන් කර තිබිණ. ඒ අනුව අංක 01 යටතේ අංශ ප්‍රධානියා විසින් සේවය ඇගයීම් කොට ලකුණු ලබා දුන් බව වගඋත්තරකරුගේ ස්ථාවරය විය. එන්. එන්. කුරුච්චිආරච්චි යන ඉල්ලුම්කරු ආබාධිත පුද්ගලයකු බවත්, ඔහුට ලකුණු 12 ක් ලබා දී තිබූ බවද ඔහුට මුර සේවයෙහි යෙදිය නොහැකි බවද, ඒ අනුව ඉහත ලකුණු නිසි ආකාරව ලබා දී නොතිබූ බව ඡේ. මීගහවත්ත නැමැති ඉල්ලුම්කරු බේරුම්කරණයේදී සාක්ෂි ඉදිරිපත් කරමින් සඳහන් කරන ලදී.

ඉහත සඳහන් එන්. එන්. කුරුච්චි ආරච්චි ආබාධිත නොවන පුද්ගලයෙක් බවට වගඋත්තරකරු සාක්ෂි ඉදිරිපත් කර නැත. එසේම මෙම පුරප්පාඩු සම්බන්ධයෙන් අභ්‍යන්තරව නිවේදනය කිරීමේ ලේඛනයක් ඉල්ලුම්කරු පැ/01 වශයෙන් ලකුණු කොට ඉදිරිපත් කර තිබිණ. එම ලේඛන වගඋත්තරකරු ප්‍රතික්ෂේප කොට නැත. ඉහත ලේඛනයේ කාර්ය ක්ෂේත්‍රය යටතේ දැක්වෙන 03 ඡේදය මුර සේවා ක්‍රමය අනුව සේවය කිරීමට හැකිවිය යුතුය යන්න සඳහන් වන හෙයින් ආබාධිත පුද්ගලයාට එලෙස රාජකාරි කිරීමට නොහැකි බව ඉල්ලුම්කරු පාර්ශවය සඳහන් කර තිබිණ. වගඋත්තරකරු එම ස්ථාවරය ප්‍රතික්ෂේප කර නැති අතර, අනිවාර්ය මුර සේවය කිරීම අවශ්‍ය බව සඳහන් නොවූවත්, ඉහත පැ/01 අනුව සියළුම දෙනාම මුර සේවය කිරීමට සුදුසු තත්ත්වයෙන් සිටිය යුතු බව ඉහත ලේඛනය පරිදි පිළිගත හැකිය.

ඉහත සම්මුඛ පරීක්ෂණයට අදාළව කටයුතු කළ නිලධාරියෙකු බේරුම්කරණයට කැඳවා නොතිබුණි. කැඳවන ලද සාක්ෂිකරු මෙම පරීක්ෂණය පවත්වන අවස්ථාවේ එම අංශයේ සේවය කර නැති ලිපිකරුවකු බවද අනාවරනය විය. එම සාක්ෂිකරු ලේඛනයේ සඳහන් කරුණු බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර තිබිණ. ලකුණු ලබා දී තිබූ ආකාරය පිළිබඳව සාක්ෂි ඉදිරිපත් කිරීමට එම සාක්ෂිකරු අපොහොසත් විය. මෙවැනි තොරතුරක් අභියෝගයට ලක් වූ විටක ඊට අදාළ සාක්ෂි නිසි පරිදි ඉදිරිපත් කිරීමේ වගකීම

සේවා යෝජකගේ කාර්ය භාරය වේ.

ඉහත ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව සේවා ඇගයීම මත ලකුණු ලබා දීමේදී සේවා යෝජක සාධාරණව කටයුතු කර නැති බව බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව පිළිගත හැකිය.

ඉහත සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී අංක 02 යටතේ ලකුණු ලබා දී ඇත්තේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් මත බව දෙපාර්ශවයම බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂි අනුව පිළිගත හැකිය. වගඋත්තරකරු ලකුණු දීමේ ක්‍රමය පදනම් කර ගත් ලේඛනයක් R/01 ලෙස ලකුණු කොට බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර තිබිණ. මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනාට ලකුණු 04, 02, 02 ලැබී තිබූ බව වගඋත්තරකරු සඳහන් කර තිබිණ. වගඋත්තරකරු ලකුණු කරන ලද R/01 ලේඛනය අනුව අට සමත් අයෙකුට ලකුණු 02 ක් හිමිවන අතර, ගණිතය හා භාෂාව නැතිව අධ්‍යාපන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගය සමත් අයෙකුට ලකුණු 04ක්ද, ඉහත විෂයයන් සමග විෂයයන් 06ක් සමත් අයෙකුට ලකුණු 06ක්ද, ලැබෙන බව ඉහත R/01 ලේඛනයේ දැක්වේ.

ටී. ටී. එස්. වන්දනුමාර යන ඉල්ලුම්කරුට අධ්‍යාපන සුදුසුකම් සම්බන්ධයෙන් ලකුණු 04 ක් ලැබී ඇති බවද, එම ලකුණු ලැබී ඇත්තේ උසස් පෙළ විෂයයන් දෙකක් සමත්වීම හේතු කොට ගෙන බව වගඋත්තරකරු කැඳවන ලද සාක්ෂිකරු බේරුම්කරණයේදී සඳහන් කර ඇත. ඉල්ලුම්කරු පාර්ශවය සිය ප්‍රථම ප්‍රකාශයේ V/16 වශයෙන් ලේඛනයක් ලකුණු කොට ඇති අතර, එකී ලේඛනය වගඋත්තරකරු ප්‍රතික්ෂේප කොට නැත. වගඋත්තරකරු කැඳවන ලද සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂිය අනුව අධ්‍යාපන පොදු සහතික පත්‍ර උසස් පෙළ විෂයයන් දෙකක් සමත්ව තිබූ බව පිළිගත හැකිය.

සාමාන්‍යයෙන් උසස් පෙළ හැදෑරීමට සාමාන්‍ය පෙළ සමත් විය යුතු අතර, ඒ අනුව ටී. ටී. එස්. වන්දනුමාර සාමාන්‍ය පෙළට අදාළව R/01 ලේඛනය පරිදි ලකුණු ලබා දී නැති බවද, පිළිගත හැකිය. සෙසු ඉල්ලුම්කරුවන් සඳහාද ලකුණු 02 බැගින් සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ දී ලැබී ඇති අතර, එවැනි ලකුණු ප්‍රමාණයක් ලබා දීමට පදනම් වූ හේතු ද වගඋත්තරකරු පාර්ශවය බේරුම්කරණයේදී තහවුරු කිරීමට අපොහොසත් විය. ඉහත සඳහන් සාක්ෂි අනුව ලබා ගත් අධ්‍යාපන සුදුසුකම් අනුව ලකුණු දීමේදී සාධාරණව කටයුතු කර නැති බව පිළිගත හැකිය.

අංක 3(I) යටතේ සේවා කාලයට හිමි ලකුණු ලබා දී ඇති බව පිළිගත හැකිය. ඡේ. මීගහවත්ත 3(II) යටතේ ලකුණු 05 ක් ලැබී ඇත්තේ ඔහුගේ ශ්‍රේණිය අයදුම් කරන ශ්‍රේණියට දෙකක් පහළින් තිබීම මතය. ඡේ. මීගහවත්ත අවුරුදු 22ක් සේවය කර ඇති අතර, ඒ අනුව උපරිම ලකුණු පහකට සීමා කිරීම සාධාරණ හා යුක්තිසහගත නොවන බව පිළිගත හැකිය.

අංක 04 යටතේ අතිරේක පුහුණු පාඨමාලා හා විෂයය බාහිර ක්‍රියාකාරකම් යටතේ ලකුණු ලබා දී ඇත. මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනාම ලකුණු 03,02,03 ලබා දී ඇති බව වගඋත්තරකරු ඉදිරිපත් කරන ලද ලේඛනයේ සඳහන්ව ඇත. මෙම ලකුණු ලබා දීම කෙසේ සිදු වූයේද යන්න පිළිබඳව සාක්ෂි බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර නැත. සම්මුඛ පරීක්ෂණයට පෙනී සිටි කිසිදු නිලධාරියකු මගින් ඉහත ලකුණු ලබා දීම නිසි ඇගයීමක් මත ලබා දී තිබූ බව තහවුරු

කිරීමට සේවා යෝජක අපොහොසත් විය. සේවා යෝජක කැඳවන ලද සාක්ෂිකරු ලකුණු ලබා දී තිබූ බව ලේඛන මත සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ අතර, එකී ලකුණු නිසි ඇගයීමක් මත ලබා දී තිබූ බව බේරුම්කරණයේ දී තහවුරු කිරීමට අපොහොසත් විය. මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් ලබා ගෙන තිබූ සහතික කීපයක් සිය ප්‍රථම ප්‍රකාශය සමග ඉදිරිපත් කොට තිබූ අතර, වගඋත්තරකරු එම ලේඛන ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක්ද කර නැත. ඉහත කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන ඉල්ලුම්කරුට මෙම ක්‍රම වේදය යටතේ ලකුණු ලබා දී සාධාරණව කටයුතු කර තිබූ බව බේරුම්කරණයේදී ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව තහවුරුව නැති බව මම නිගමනය කරමි.

අංක 05 යටතේ ලකුණු දී තිබූ ආකාරය ඉල්ලුම්කරුවන් අභියෝගයට ලක් කර නොතිබුණි.

අංක 06 යටතේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ලකුණු ලබා දී ඇත්තේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව සාක්ෂි ඉදිරිපත්ව නොතිබුණි. ඉහත සම්මුඛ පරීක්ෂණයට නිලධාරීන් 04 දෙනෙකු පෙනී සිට ඇති බව R/05 ලේඛනය අනුව අනාවරනය වේ. මෙම පෙනී සිටි නිලධාරීන් තිදෙනෙකු සමාගමේ සේවකයින් වන අතර, එම නිලධාරීන් කැඳවා ලකුණු ලබා දීම කුමන පදනමක් මත සිදු කළේද යන්න පිළිබඳව සාක්ෂි මෙහෙයවීමටද වගඋත්තරකරු අපොහොසත් විය.

මෙම ආරවුලට පදනම් වී ඇත්තේ අභ්‍යන්තර උසස්වීමක් සඳහා ඉල්ලුම් පත් කැඳවීමෙන් අනතුරුව පත් කර ගත් පුද්ගලයින් නිවැරදි ක්‍රමයට පත් කර තිබුනේද යන්න විමසා බැලීමය. මෙවැනි විටක ඊට නිවැරදි තොරතුරු ඉදිරිපත් කිරීම කළ යුත්තේ දෙවැනි පාර්ශ්වය හෙවත් සේවා යෝජකයාය.

වගඋත්තරකරු මෙම බේරුම්කරණයට කැඳ වූ එකම සාක්ෂිකරු මානව සම්පත් අංශයේ ලිපිකරුවකු වන මෙම සම්මුඛ පරීක්ෂණයන්ට කිසිදු ආකාරයකින් දයක නොවූ පුද්ගලයකු බවද

බේරුම්කරණයේදී සනාථ විය.

බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව B I ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුරට පත් කිරීමේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ලකුණු නිසි ආකාරයට ලබා දී නොතිබූ බවද ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ සුදුසුකම් නිසි ආකාරයට ඇගයීමක් කර නොතිබූ බවද බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව වැඩි බර සාක්ෂි මගින් තහවුරුව ඇති බව මම නිගමනය කරමි.

ඉල්ලුම්කරුවන්ට සිදු වූ අසාධාරණය සම්බන්ධයෙන් කුමන සහනයක් දිය යුතුද යන්න ඊළඟට විමසා බැලිය යුතු කරුණ වන්නේය. ඉල්ලුම්කරුවන් වෙනුවෙන් කරුණු දක්වමින් B I ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුර ලබා දෙන ලෙස ඇයැද තිබිණ.

ඉල්ලුම්කරුවන් දැනට සේවයේ නියුක්ත නිලධාරීන් වන අතර, ඉහත තනතුර පුරප්පාඩු නොමැති බවටද කිසිදු සාක්ෂියක් මගින් තොරතුරු අනාවරණය නොවිනි. මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් දීර්ඝ කාලයක් තුළ ආයතනයේ සේවය කර ඇති හෙයින්ද, B I ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුර සෙසු සේවකයින්ට ලබා දුන් දිනයේ සිට ලබා දීමත්, එම තනතුරට හිමි වැටුප් තලයේ පිහිටුවීමත්, මේ දක්වා ඊට හිමි හිඟ වැටුප් නිවැරදි ලෙස ගණනය කර ගෙවීම සුදුසු බවත්, මම නිගමනය කරමි.

මෙම ප්‍රදනය ගැසට් පත්‍රයේ පළ කිරීමෙන් අනතුරුව මාසයක් ඇතුළත ඉහත දැක්වූ පරිදි තනතුරේ පිහිටුවීමත්, එකී තනතුරේ හිඟ වැටුප් ලබා දෙන ලෙසත්, සහකාර කම්කරු කොමසාරිස්, මැද කොළඹ මගින් ගෙවන ලෙසත්, ඉහත වගඋත්තරකරුට මම නියෝග කරමි. මෙය සාධාරණ හා යුක්තිසහගත ප්‍රදානයක් වන බැවින් මෙසේ ප්‍රකාශයට පත් කරමි.

පාලිත චිරසේකර,
බේරුම්කරු,

2015.07.02

10 - 934